

2022. november 7. hétfő

Zsolt 85, 9-14: *Hadd hallom, mit hirdet az Úr, a mi Istenünk! Valóban, ő a békét hirdeti. Békét z népének és minden szentjének, mindenkinek, aki szívből megtér hozzá. Igen, közel az üdvösség azokhoz, akik őt félik, s dicsőség lakik majd földjükön. Az igazság és a hűség találkoznak, az igazságosság és a béke csókot vált. A földből kisarjad a hűség, az égből igazságosság tekint le. Igen, az Úr kiárasztja áldását és földünk meghozza termését. Igazságosság jár előtte, és béke a lába nyomában.*

Mk 7,9-13:

Majd így folytatta:

– Szépen félreteszitek Isten parancsolatát, hogy a magatok hagyományát megtartsátok. Mózes ugyanis ezt mondta: Tiszteld apádat és anyádat, és aki gyalázza apját vagy anyját, halállal bűnhődjék!

Ti viszont azt mondjátok, „ha valaki ezt mondja apjának vagy anyjának: »Korbán – vagyis áldozati ajándék – az, amivel megsegíthetnélek«; akkor megengeditek, hogy ne tegyen semmit apjáért vagy anyjáért. Így hagyományokkal, amit továbbadtok, érvénytelenné teszitek Isten igéjét. Sőt sok más ehhez hasonló is tesztek.

Igehirdetés:

Okosba. Ez a szó jutott eszembe a mai Igénkről. Azt hiszem a rendszerváltás körüli zűrzavarban kezdték a szlengben használni ezt a szót, amikor nem teljesen törvényesen, kicsit megkerülve az államot, kicsit csalinkázva valaki elérte a célját. Úgy tűnik ez a módszer nem magyar sajátosság, a farizeusok is próbálták okosba megtartani a törvényt.

Talán nem merészség azt állítani, hogy a mi korunkra is jellemző az, hogy Istennel megpróbáljuk okosba leboltozni az üdvösséget, vagy ha azt nem is, de azért szeretnénk úgy élni, ahogy jól esik és szeretnénk emellett Isten támogatását is megszerezni.

- És az már bűn hogy....?
- Ha csak hétvégén iszom le magam, akkor nem vagyok alkoholista, ugye?
- Ha napi x órát simogatom a telefonomat, akkor az nem függőség, ugye?
- Ez nem pornó, ez csak felvilágosítás...
- Egy flört még nem megcsalás, ugye?
- Ha durván beszéltem valakivel, akkor csak igazságos vagyok...
- Ha nem merem felvállalni a véleményemet, akkor csak békés vagyok...

Igyekeztem mindenféle korosztály többféle élethelyzetéből példákat hozni. Ilyenkor mentetjük magunkat:

- a pszichológiára hivatkozunk: nekem is vannak szükségleteim, az indulataim stb...
- a társadalomra hivatkozunk: mindenki így csinálja...
- az egyházra hivatkozunk: legalább én nem vagyok képmutató....

Ezekhez képest szent vagyok,
nem érhet semmi vád,
még lassan istenné leszek,
ha így tart a világ. (NNA)

A lejegyzett mózesi törvény, a tízparancs jelző karóként mutatja az utat. Mi azonban sokkal többre vagyunk hivatva, mint pusztán törvénytéljesítésre: Jézus nem csupán azt mondja, hogy ne lopj,

hanem arra hív, hogy adj! Nem csupán azt mondja, hogy ne paráználkodj, hanem arra hogy tisztán éld meg a szexualitásodat! Nem azt mondja, hogy ne legyél durva a másikkal, hanem azt mondja, hogy szeresd ellenségedet! Ezek a Jézusi „parancsok” a radikális szeretet útját mutatják. És ha erre az útra lépünk, akkor nincs többé okosba, hanem helyette van bűnbánat és van újakezdés. Napról-napra, hétről-hétre.

Ha jól tudunk hozzá viszonyulni, akkor a jézusi út nem nyomasztó, hanem örömteli kihívás napról napra. Ha van vele kapcsolatunk, akkor a kreatív energiáinkat nem arra fordítjuk majd, hogy okosba megoldjuk az életünket, hanem arra, hogy egyre inkább előre haladjunk a szeretetben.